Staats- und
Universitätsbibliothek
Bremen

Gefördert durch
DFG Deutsche
Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."

Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis Lectori S.

Hake, Heinrich Friedrich

[Bremen], 1745-06-30

VD18 90857372

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-52

urn:nbn:de:gbv:46:1-181096

Visual Library

RECTOR & PROFESSORES P. ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS LECTORI S.

Præclarum quidem maximéque optabile multis videtur, in crebriori urbis hominúmque frequentiâ degere, inprimis cùm præter alia, quæ inde manant commoda, hoc pacto magis opportuna occaſio ſuppeditetur Reipublicæ plus uno modo inſerviendi; at non defuerunt tamen omni tempore, qui ſeceſſum honeſtúmque otium illi quin [illegible] prætulerunt. Hoc non ſolùm illud vitæ genus, cui ſe quondam Patriarchæ tradiderunt, ſed & quod ethnici inter experendas aureæ ætatis felicitates [illegible]erunt, ſecundùm decantatum illud HORATII: *Beatus ille qui procul negotiis, ut priſca gens mortalium &c.* Nec paucis ſanè prærogativis id ſe commendat. Neque enim hac ratione tantùm licet, mentem variarum rerum cognitione liberiùs excolere, quin ipſis illis, quæ hoc vitæ inſtitutum comitantur, circumſtantiis, [illegible] in creaturis reſplendeſcentem ubique ſapientiam, potentiam atque bonitatem indies rimari atque adorare, ſed & animi quietem ac tranquillitatem, multis modis [illegible]vere. *Multi autem & ſunt*, ait idcircò ſummus & PHILOSOPHUS & ORATOR *de Offic.* Lib. I. c. XX. *& fuerunt, qui eam quam dico, tranquillitatem expetentes, à negotiis publicis ſe removerint, ad otiúmque perfugerint. In his & nobiliſſimi philoſophi, longéque principes, & quidam homines ſeveri & graves, nec populi nec principum mores ferre [illegible]: vixerúntque nonnulli in agris, delectati re ſuâ familiari. His idem propoſitum fuit quod regibus, ut ne quâ re egerent, ne cui parerent, libertate uterentur cujus proprium eſt, ſic vivere, [illegible].* Quòd ſi majores hominum ſocietates, majoribus vitiis, ut experientia teſtatur, laborare ſolent, quæ in illis viventes difficiliùs vitant, præcipuè ubi ea ferè in conſuetudinem abierunt, [illegible] faciliùs ſe ab iisdem immunem ſervabit, qui extra tale commercium degens, quotidianis tentationibus non eſt expoſitus. Non minùs idem tam adulatorum periculoſas laudes, quibus [illegible] corrumpuntur animi, quàm malè affectorum invidiam, quæ virtutem perpetuò comitari & optimis quibúſque ægrè facere atque nocere ſolet, rectiſſimè effugiet. Unde Sarmaticæ dec[illegible]mortale lyræ, Sarbievius, ſolitudinem ſuam excuſaturus non verè minùs quàm eleganter canit, Lib. IV. Od. XII. *me meliùs tegat privata virtus, & popularia nunquam volaturum per ora [illegible] ſine laude tectum. Semota laudem ſi meruit, vetat audire virtus. tutiùs invidi longinqua miramur: propinquis lævus amat comes ire livor.* Neque interea temporis, qui non fugâ laboris, [illegible] aliorum quin & ipſius Reipub. commoda promovendi defectu hoc vivendi genus elegit, ſed divinæ potiùs providentiæ nutum ſequitur, quin & ipſius hujus vitæ rationem prudenter inſtituit, [illegible] idcircò boni civis officia negligere, aliis aut ipſi quoque Reipublicæ parum prodeſſe, immoríque adeò laude dignus cenſeri poteſt. *Habet*, enim, ut optimè teſtatur SENECA, *de tranquill. Anim.* Cap. III. *ubi ſe etiam in privato lare explicet magnus animus.* Si nempe, *ita delituerit, ut ubicunque otium ſuum abſconderit, prodeſſe velit & ſingulis & univerſis, ingenio, voce, conſilio. Nec enim is ſolus Reipub. prodeſt, qui candidatos extrahit, & tuetur reos & de pace belloque cenſet,* &c. *Poteſt ergo*, ut idem, *de Otio Sapientis* Cap. XXX. ſcribit, - - *illud beatum otium exigere virtutum [illegible], quæ exerceri etiam quietiſſimis poſſunt. Hoc nempè ab homine exigitur, ut proſit hominibus, ſi fieri poteſt, multis; ſi minus paucis; ſi minus proximis; ſi minus ſibi. Nam cùm ſe utilem ceteris [illegible], commune agit negotium. Quomodo qui ſe deteriorem facit, non ſibi tantummodo nocet, ſed etiam omnibus eis quibus melior factus, prodeſſe potuiſſet: ſic ſi quis benè de ſe meretur, hoc ipſo aliis pro[illegible], quod illis profuturum parat.* Non malè hæc in illum quadrant, cujus funus hodiè ducitur, utpote qui & civibus quondam patriæ ſuæ profuit, & in Principum aulis eminentiores dignitat[illegible] ſine laude ſuſtinuit, abundéque adeò oſtendit, ſe nec laborem ſubterfugere velle, nec eidem ferendo imparem eſſe, ſed deinde tamen, ita rem moderante ſummi Numinis providentiâ, in am[illegible]ſſimo prædio, ſeceſſu honeſto, vitâque à negotiis forenſibus officiisque aulicis liberâ, per plures annos frui maluit, ne ſic tamen otioſus unquam, ſed & ſuorum commodis invigilans, & aliis [illegible] ſemper inſervire paratus. Erat is Vir *Nobiliſſimus* atque *Conſultiſſimus* HENRICUS FRIDERICUS HAKE, U. J. D. *Cauſarum Patronus* Celebrratiſſimus & Judex hæreditarius in Borgfeld, [illegible] nobili ſtemmate clariſque Majoribus *Aurici* A. cIↄIↄcLXXIII. ipſis kalendis Septembribus in lucem editus. *Patre* quidem Viro *Prænobili* atque *Eruditiſſimo*, CHRISTIANO HAKE, JCto [illegible] Judicii aulici Friſiæ Orientalis Adſeſſori Excellentiſſimo, itidémque hæreditario judice in Borgfeld: *Matre*, *Nobiliſſimâ* atque *Præſtantiſſimâ Matronâ* METTA HUNEKENIA. *Avum paternum* [illegible] habuit, Virum & generis nobilitate & munerum dignitate maximè inſignem, ROBERTUM HAKE Capitulorum ad D. Wilhadi & Stephani hic loci Decanum, Illuſtriſſimo Duci Brunſvicenſi & Luneburgenſi Friderico, ut & Sereniſſ. Comiti Oldenburg. & Delmenhorſt. ad XLV. annos à conſiliis intimis & Cancellarius, nec non liberæ & Secularis Abbatiæ Baſſumenſis Canonicus Sen[illegible] itidémque Judex hæreditarius in Borgfeld. *Aviam*, *Nobiliſſimam* atque *Laudatiſſimam* REBECCAM A CAPPELN, *Nobiliſſimi Conſult.* atque *Ampliſſ.* HENRICI A CAPPELN, U. J. D. prim[illegible] Epiſcopi Osnabrugenſis, dein Archi Epiſcopi Bremenſis Conſiliarii & Præpoſiti Neowaldenſis, tandem Reip. Bremenſis Senatoris, & T. T. ILSÆ BRINCKIÆ filiam. *Proavum*, T. T. ROBERTUM HAKE, Decanum Capitulorum hujus urbis Wilhadi & Stephani, nec non Illuſtriſſ. Ducis Brunſvicenſis & Luneburgenſis ut & Comitis Hovenſis & Lippiaci Conſiliarium intimum & Ca[illegible]rium. *Proaviam*, T. T. METTAM BRANDS, Magnifici Conſulis & JCti *Johannis Brand* & T. T. *Geſæ Meieræ* filiam. *Abavum*, T. T. JOHANNEM HAKE JCt. Comitique Hovenſi ad XLIX. annos à conſiliis intimis & Cancellarium, filium *Johannis Hake* hæreditarii Domini in *Varſefeld* comitatus Zutphanienſis, & *Margarethæ von Haren*. *Abaviam*, T. T. ANNAM GARBROIKS T. T. *Roberti Garbroiks*, Comiti Hovenſi à Conſiliis & *Margarethæ Hertogs* filiam. *Maternum genus* non minus illuſtribus nominibus inclytum fuit. Avus enim ipſi inde obtigit Vir *Nobiliſſ. Ampliſſ.* atque *Conſultiſſ.* JACOBUS HUNEKEN, U. J. D. & Reip. patriæ Senator. *Avia*, *Nobiliſſ.* ac *Celebratiſſ.* MARGARETHA ZOBELIA, T. T. *Henrici Zobeln*, Magnarii ex præcipuis & [illegible] Collegii Seniorum membri, & T. T. *Annæ Klampiæ*, filia. *Proavus*, T. T. GOTHARDUS HUNEKEN, itidem Negociator florentiſſ. & Collegio Seniorum adſcriptus. *Proavia*, T. T. METTA A BOBART, filia T. T. *Jacobi à Bobart*, Senatoris meritiſſimi, & T. T. *Wommeliæ Eſſchiæ*, Magnifico Conſule *Elardo Eſſchio* natæ. Ut tam inſignium Majorum decus atque famam tueretur, [illegible] curâ illum à parvulo educere cœperunt optimi parentes, at non diu illi hac felicitate frui licuit, dum hi ipſi jam maturè in infantiâ erepti. Penſare autem hanc jacturam anniſi ſunt, qui [illegible] proximâ propinquitate juncti fuit, à quibus huc in ſcholam publicam miſſus, abſoluto ejus curriculo A. cIↄIↄcXCI. non vulgari laude ad recitationes publicas admiſſus eſt. Poſtquam literis [illegible] ab humanitate nomen ferunt cum ſtudiis philoſophicis ſub Clariſſimis Profeſſoribus, SAGITTARIO, TABINGIO atque SCWELINGIO ſtrenuè litaſſet, juri addiſcendo ſemet tradidit, [illegible] diſciplinâ Celeberrimorum Virorum ALBERTI MEIERI & WILHELMI HUPEDENII. Hinc jactis feliciter fundamentis A. cIↄIↄcXCV. ad augendam Doctrinæ copiam *Francofurtum ad Oderam* tranſiit, ubi & ſummos Viros Illuſtrem HENRICUM COCCEJUM & MARCUM RHODE ſedulò audivit, donec A. cIↄIↄcXCVIII. *Halam* pergeret, ibique Clariſſ. STRYCKII, THOMASII atque BODINI ulteriori inſtitutione frueretur, tandémque ſe, Aulas Saxonicas atque Caſſellas in tranſitu inviſens *Marpurgum* & *Gieſſam* conferret. Inde poſtmodum viſo Franco[illegible] ad Mœnum *Ultrajectum* profectus, illic æquè ac *Lugduni* in *Batavis* ad tempus hæſit, præclariſque JCtis ECKIO, VITRIARIO, NODTIO & VOETIO familiariùs innotuit. Luſtrato [illegible] propius univerſo Belgio, per Brabantiam atque Flandriam ad Gallos tetendit, & poſtquam aliquandiu Pariſiis & Aureliæ ſubſtitiſſet, Burdigalam, portus maritimos atque Academias per[illegible], tum verò Toloſâ per canalem ad Montem Peſſulanum, atque Maſſiliam, dein per Avenionem, Arauſionem atque Lugdunum, Genevam & Lauſonium, pergens, per Helvetiam, Argen[illegible], Spiram atque Heidelbergam tandem Wetzlariam petiit. Hic cùm ad praxin cameralem ſe aliquo temporis ſpatio adplicuiſſet, per Haſſiam, Sylvam Hercyniam, Saxoniam & tractum Lun[illegible]genſem A. cIↄIↄcc. ſoſpes Bremam rediit. Mox eodem adhuc anno Franequeram excurrens, habitâ Diſſertatione publicâ inaugurali *de vacuæ poſſeſſionis alienatione*, ſupremos in utroque jure [illegible] ſummo ſuo merito conſecutus eſt. Inde ab illo tempore hic loci, Doctrinæ, quam ſibi comparaverat, theſauros in aliorum uſum, utilem civibus in foro operam navando, explicare cœpit, [illegible] ſub initium A. cIↄIↄccIV. à Sereniſſimo Landgravio Haſſiaco Homburgenſi *Friderico*, conſiliis aulicis admoveretur; cui muneri in annum ſecundum uſque ſummâ fide præfuit, cùm negotiorum [illegible] Bremam commeans, optatam occaſionem invenit ſponſalia ineundi cum *Nobiliſſimâ* [illegible] *Matronâ* ANNA COCHIA, filiâ Viri *Conſult. Ampliſſ.* HENRICI COCH U. J. D. & Senatoris [illegible] non *Nobiliſſ.* HELLÆ MEIERÆ, (quæ dein priore hoc marito fatis functo, altero connubio juncta eſt Viro *Magnifico Conſultiſſ. Ampliſſ.* MELCHIORI SCHWELINGIO, JCto ex præcipuis urbiſque patriæ Conſuli gra[illegible]) *Viri verò S. Vener.* atque *Celeb.* HIERONYMI GUILIELMI SNABELII, SS. Theol. D. & Prof. ad ædem D. Ansgarii Paſtoris meritiſſimi, tunc temporis viduâ, quæ & ſecutis mox A. cIↄIↄccVI. a. d. XX. Jul. [illegible] feliciter conſummavit, ſicque impetratâ à Sereniſſ. Principe honorificâ dimiſſione, hic loci domicilium ſuum erexit. Duravit hoc auſpicatum, ſed improle conjugium uſque in nonum annum, dum digniſſima hæc [illegible] ipſi A. cIↄIↄccXV. a. d. X. April. morte erepta eſt. A. cIↄIↄccXXII. a. d. XXVII. Oct. ſecundis votis ſibi junxit *Nobiliſſimam* atque *Lectiſſimam Virginem* ANNAM AM ENDE, Viri *Nobiliſſ.* atque *Experientiſſ.* PHILIPPI ARNOLDI AM ENDE, Comitis Palat. Cæſ. Med. Doct. & Phyſici hujus urbis, & T. T. LUCIÆ A LINE filiam. Perſtitit hoc conjugium non ſolùm ad XXIII. annos, ſed & ſex liberis ditatum eſt, ex quibus 1. major [illegible] Virgo *Anna*, tum 5. *Robertus Chriſtianus* & 6. altera *Anna* maturè deceſſerunt, totidem autem intermedii, puta 2. *Henricus Fridericus*, Juris Studioſus neque diligentiæ neque modeſtiæ laude ulli facilè alteri concedens, 3. [illegible] Virgo *Charlotta Lucia*, & 4. *Johannes Philippus*, elegantiorum literarum Studioſus itidem induſtrius, Dei benignitate adhuc in ſolatium cariſſimæ matris ſuperſunt. Ad vitam Defuncti quod attinet in conſ[illegible] alienum ab omni faſtu, mirâ comitate morúmque honeſtate ſibi omnium facilè cum quibus verſabatur animos devinxiſſe. Quàm ſincerâ pietate Deum coluerit, quàm aſſiduus in audiendo legendóque verbo [illegible], quanto candore cum aliis verſatus ſit, quàm miſericordem erga egenos, quàm officioſum erga omnes conſilium ſuum expetentes, ſe præbuerit, teſtantur qui cum illo propiùs verſati ſunt. Gaudebat quidem [illegible] valetudine, ſed quàm parum illi fidere liceat, exemplum ejus docere poteſt. Cùm enim nupero Veneris die, XXV. menſis Junii, prandium cum ſuis ſoſpes valénſque, quantum videbatur, ſumſiſſet, ſub ſeſis [illegible] apoplexiâ tangebatur, ita ut omnem linguæ membrorúmque dextri lateris uſum penitùs amitteret, & licet nulli opi medicæ pareeretur, eundem tamen recuperare nullo modo liceret; quin potius cùm neque [illegible] neque medicamina deglutire poſſet, vires omnes ita abſorberentur, ut a. d. XXX. Junii inter 6. & 7. matutinam annos natus LXXI. & X. menſes vitam cum morte commutaret. Conditur hodiè in æde D. Ans[illegible] oſſa ſepulchro in ſpe beatæ reſurrectionis. ! Lector & ſine morâ mori diſce, ne te mors improviſò opprimat! P. P. Bremæ a. d. III. Jul. cIↄIↄccXLV.

1745. Q 3

52.

RECTOR & P[...]
ILLUSTRIS SCHO[...]
LECT[...]

Præclarum quidem maximéque optabile multis
inprimis cùm præter alia, quæ in de manant commoda, hoc pacto
tamen omni tempore, qui ſeceſſum honeſtúmque otium illi quàm
runt, ſed & quod ethnici inter expetendas aureæ ætatis felicitates
gens mortalium &c. Nec paucis ſanè prærogativis id ſe commendat,
quin ipſis illis, quæ hoc vitæ inſtitutum comitantur, circumſtantiis,
atque adorare, ſed & animi quietem ac tranquillitatem, multis modis
Lib. I. c. XX. *& fuerunt, qui eam quam dico, tranquillitatem expete*
longéque principes, & quidam homines ſeveri & graves, nec populi nec principum mores ferre
regibus, ut ne quâ re egerent, ne cui parerent, libertate uterentur cujus proprium eſt, ſic vivere,
ſolent, quæ in illis viventes difficiliùs vitant, præcipuè ubi ea ferè in conſuetudinem abierunt,
tationibus non eſt expoſitus. Non minùs idem tam adulatorum periculoſas laudes, quibus
optimis quibúſque ægrè facere atque nocere ſolet, rectiſſimè effugiet. Unde Sarmaticæ decus
Lib. IV. Od. XII. *me meliùs tegat privata virtus, & popularia nunquam volaturum per ora celet*
mur: propinquis lævus amat comes ire livor. Neque interea temporis, qui non fugâ laboris,
divinæ potiùs providentiæ nutum ſequitur, quin & ipſius hujus vitæ rationem prudenter inſtit
adeò laude dignus cenſeri poteſt. *Habet*, enim, ut optimè teſtatur SENECA, *de tranquill.*
que otium ſuum abſconderit, prodeſſe velit & ſingulis & univerſis, ingenio, voce, conſilio. *Nec*
Poteſt ergo, ut idem, *de Otio Sapientis* Cap. XXX. ſcribit, - - *illud beatum otium exigere virtutum*
fieri poteſt, multis; ſi minus paucis; ſi minus proximis; ſi minus ſibi. Nam cùm ſe utilem ceteris
omnibus eis quibus melior factus, prodeſſe potuiſſet: ſic ſi quis benè de ſe meretur, hoc ipſo aliis pro
pote qui & civibus quondam patriæ ſuæ profuit, & in Principum aulis eminentiores dignitates
rendo imparem eſſe, ſed deinde tamen, ita rem moderante ſummi Numinis providentiâ, in am
annos frui maluit, ne ſic tamen otioſus unquam, ſed & ſuorum commodis invigilans, & aliis
RICUS HAKE, U. J. D. *Cauſarum Patronus* Celebratiſſimus & Judex hæreditarius in Borgfeld,
lucem editus, *Patre* quidem Viro *Prænobili* atque *Eruditiſſimo*, CHRISTIANO HAKE, JCto
Matre, *Nobiliſſimâ* atque *Præſtantiſſimâ Matronâ* METTA HUNEKENIA. *Avum paterne*
HAKE Capitulorum ad D. Wilhadi & Stephani hîc loci Decanum, Illuſtriſſimo Duci Brunſvicen
conſiliis intimis & Cancellarius, nec non liberæ & Secularis Abbatiæ Baſſumenſis Canonicus Sen
CAM A CAPPELN, *Nobiliſſimi Conſult* atque *Ampliſſ.* HENRICI A CAPPELN, U. J. D. prim
tandem Reip. Bremenſis Senatoris, & T. T. ILSÆ BRINCKIÆ filiam. *Proavum*, T. T. RO
Brunſvicenſis & Luneburgenſis ut & Comitis Hovenſis & Lippiaci Conſiliarium intimum & Ca
Geſæ Meieræ filiam. *Abavum*, TT. JOHANNEM HAKE JCt. Comitique Hovenſi ad XLIX
comitatûs Zutphanienſis, & *Margarethæ von Haren.* *Abaviam*, TT. ANNAM GARBROI
genus non minus illuſtribus nominibus inclytum fuit. Avus enim ipſi inde obtigit Vir *Nobiliſſ.*
ac *Celebratiſſ.* MARGARETHA ZOBELIA, TT. *Henrici Zobeln*, Magnarii ex præcipuis & ſ
NEKEN, itidem Negociator florentiſſ. & Collegio Seniorum adſcriptus. *Proavia*, TT. MET
gnifico Conſule *Elardo Eſichio* natæ. Ut tam inſignium Majorum decus atque famam tueretur,
licuit, dum hi ipſi jam maturè in infantiâ erepti. Penſare autem hanc jacturam anniſi ſunt, qu
riculo A. cIↄIↄcXCI. non vulgari laude ad recitationes publicas admiſſus eſt. Poſtquam literis
TARIO, TABINGIO atque SCWELINGIO ſtrenuè litaſſet, juri addiſcendo ſemet tradidit,
Hinc jactis feliciter fundamentis A. cIↄIↄcXCV. ad augendam Doctrinæ copiam *Francofurtum*
RHODE ſedulo audivit, donec A. cIↄIↄcXCVIII. *Halam* pergeret, ibíque Clariſſ. STRYCKII,
Caſſellas in tranſitu inviſens *Marpurgum & Gieſſam* conferret. Inde poſtmodum viſo Francof
riſque JCtis ECKIO, VITRIARIO, NODTIO & VOETIO familiariùs innotuit. Luſtrato a
aliquandiu Pariſiis & Aureliæ ſubſtitiſſet, Burdigalam, portus maritimos atque Academias per
nem, Arauſionem atque Lugdunum, Genevam & Lauſonium, pergens, per Helvetiam, Argent
aliquo temporis ſpatio adplicuiſſet, per Haſſiam, Sylvam Hercyniam, Saxoniam & tractum L
habitâ Diſſertatione publicâ inaugurali *de vacuæ poſſeſſionis alienatione*, ſupremos in utroque jure
paraverat, theſauros in aliorum uſum, utilem civibus in foro operam navando, explicare cœpit,
aulicis admoveretur; cui muneri in annum ſecundum usque ſummâ fide præfuit, cùm negotiorum ſuorum
coribus exornatâ Matronâ ANNA COCHIA, filiâ Viri *Conſult. Ampliſſ.* HENRICI COCH U. J. D. & Senatori
Magnifico Conſultiſſ. Ampliſſ. MELCHIORI SCHWELINGIO, JCto ex præcipuis urbísque patriæ Conſuli gra
D. Ansgarii Paſtoris meritiſſimi, tunc temporis *viduâ*, quæ & ſecutis mox A. cIↄIↄccVI. a. d. XX. Jul. nup
erexit. Duravit hoc auſpicatum, ſed improle conjugium uſque in nonum annum, dum digniſſima hæc to
junxit *Nobiliſſimam* atque *Lectiſſimam Virginem* ANNAM AM ENDE, Viri *Nobiliſſ.* atque *Experientiſſ.* PHILIPPI
Perſtitit hoc conjugium non ſolùm ad XXIII. annos, ſed & ſex liberis ditatum eſt, ex quibus 1. major na
2. *Henricus Fridericus*, Juris Studioſus neque diligentiæ neque modeſtiæ laude ulli facilè alteri concedens, 3.
Dei benignitate adhuc in ſolatium cariſſimæ matris ſuperſunt. Ad vitam Defuncti quod attinet in confeſſo
animos devinxiſſe. Quàm ſincerâ pietate Deum coluerit, quàm aſſiduus in audiendo legendóque verbo D
conſilium ſuum expetentes, ſe præbuerit, teſtantur qui cum illo propiùs verſati ſunt. Gaudebat quidem firm
XXV. menſis Junii, prandium cum ſuis ſoſpes valénsque, quantum videbatur, ſumſiſſet, ſub ipſis precibus
licèt nulli opi medicæ parceretur, eundem tamen recuperare nullo modo liceret, quin potius cùm neque
matutinam annos natus LXXI. & X. menſes vitam cum morte commutaret. Condentur hodiè in æde D. An
mat! V. P. P. Bremæ a. d. III. Jul. cIↄIↄccXLV.

ROFESSORES P.
LÆ BREMENSIS
ORI S.

videtur, in crebriori urbis hominúmque frequentiâ degere,
hè opportuna occaſio ſuppeditetur Reipublicæ plus uno modo inſerviendi; at non defuerunt
giſſimè prætulerunt. Hoc non ſolùm illud vitæ genus, cui ſe quondam Patriarchæ tradide-
erarunt, ſecundùm decantatum illud HORATII: *Beatus ille qui procul negotiis, ut priſca*
Neque enim hac ratione tantùm licet, mentem variarum rerum cognitione liberiùs excolere,
i in creaturis reſplendeſcentem ubique ſapientiam, potentiam atque bonitatem indies rimari
novere. *Multi autem & ſunt*, ait idcircò ſummus & PHILOSOPHUS & ORATOR *de Offic.*
, à negotiis publicis ſe removerint, ad otiúmque perfugerint. In his & nobiliſſimi philoſophi,
unt: vixerúntque nonnulli in agris, delectati re ſuâ familiari. His idem propoſitum fuit quod
elis. Quòd ſi majores hominum ſocietates, majoribus vitiis, ut experientia teſtatur, laborare
gè faciliùs ſe ab iisdem immunem ſervabit, qui extra tale commercium degens, quotidianis ten-
um corrumpuntur animi, quàm malè adfectorum invidiam, quæ virtutem perpetuò comitari &
mortale lyræ, Sarbievius, ſolitudinem ſuam excuſaturus non verè minùs quàm eleganter canit,
rs ſine laude tectum. Semota laudem ſi meruit, vetat audire virtus. tutiùs invidi longinqua mira-
e aliorum quin & ipſius Reipub. commoda promovendi defectu hoc vivendi genus elegit, ſed
dcircò boni civis officia negligere, aliis aut ipſi quoque Reipublicæ parum prodeſſe, minorique
Cap. III. *ubi ſe etiam in privato lare explicet magnus animus.* Si nempe, *ita delituerit, ut ubicun-*
is ſolus Reipub. prodeſt, qui candidatos extrahit, & tuetur reos & de pace bellòque cenſet, &c.
r, quæ exerceri etiam quietiſſimis poſſunt. Hoc nempè ab homine exigitur, ut proſit hominibus, ſi
cit, commune agit negotium. Quomodo qui ſe deteriorem facit, non ſibi tantummodo nocet, ſed etiam
, quod illis profuturum parat. Non malè hæc in illum quadrant, cujus funus hodiè ducitur, ut-
ſine laude ſuſtinuit, abundéque adeò oſtendit, ſe nec laborem ſubterfugere velle, nec eidem fe-
ſſimo prædio, ſeceſſu honeſto, vitáque à negotiis forenſibus officiiſque aulicis liberâ, per plures
e ſemper inſervire paratus. Erat is Vir *Nobiliſſimus* atque *Conſultiſſimus* HENRICUS FRIDE-
rænobili ſtemmate clariſque Majoribus *Aurici* A. cIↄIↄcLXXIII. ipſis kalendis Septembribus in
dicii aulici Friſiæ Orientalis Adſeſſori Excellentiſſimo, itidémque hæreditario judice in Borgfeld:
s habuit, Virum & generis nobilitate & munerum dignitate maximè inſignem, ROBERTUM
c Luneburgenſi Friderico, ut & Sereniſſ. Comiti Oldenburg. & Delmenhorſt. ad XLV. annos à
tidémque Judex hæreditarius in Borgfeld. *Aviam, Nobiliſſimam* atque *Laudatiſſimam* REBEC-
Epiſcopi Osnabrugenſis, dein Archi-Epiſcopi Bremenſis Conſiliarii & Præpoſiti Neowaldenſis,
UM HAKE, Decanum Capitulorum hujus urbis Wilhadi & Stephani, nec non Illuſtriſſ. Ducis
rium. *Proaviam*, T. T. METTAM BRANDS, Magnifici Conſulis & JCti *Johannis Brand* & TT.
nos à conſiliis intimis & Cancellarium, filium *Johannis Hake* hæreditarii Domini in *Varſefeld*
TT. *Roberti Garbroiks*, Comiti Hovenſi à Conſiliis & *Margarethæ Hertogs* filiam. *Maternum*
npliſſ. atque *Conſultiſſ.* JACOBUS HUNEKEN, U. J. D. & Reip. patriæ Senator. *Avia, Nobiliſſ.*
bilis Collegii Seniorum membri, & TT. *Annæ Klampiæ*, filia. *Proavus*, TT. GOTHARDUS HU-
A BOBART, filia TT. *Jacobi à Bobart*, Senatoris meritiſſimi, & TT. *Wommeliæ Eſichiæ*, Ma-
mâ curâ illum à parvulo educere cœperunt optimi parentes, at non diu illi hac felicitate frui
proximâ propinquitate junctus fuit, à quibus huc in ſcholam publicam miſſus, abſoluto ejus cur-
e ab humanitate nomen ferunt cum ſtudiis philoſophicis ſub Clariſſimis Profeſſoribus, SAGIT-
aximè diſciplinâ Celeberrimorum Virorum ALBERTI MEIERI & WILHELMI HUPEDENII.
Oderam tranſiit, ubi & ſummos Viros Illuſtrem HENRICUM COCCEJUM & MARCUM
IOMASII atque BODINI ulteriori inſtitutione frueretur, tandémque ſe, Aulas Saxonicas atque
ad Mœnum *Ultrajectum* profectus, illic æquè ac *Lugduni* in *Batavis* ad tempus hæſit, præcla-
dein propius univerſo Belgio, per Brabantiam atque Flandriam ad Gallos tetendit, & poſtquam
avit, tum verò Toloſâ per canalem ad Montem Peſſulanum, atque Maſſiliam, dein per Avenio-
am, Spiram atque Heidelbergam tandem Wetzlariam petiit. Hîc cùm ad praxin cameralem ſe
argenſem A. cIↄIↄcc. ſoſpes Bremam rediit. Mox eodem adhuc anno Franequeram excurrens,
iores ſummo ſuo merito conſecutus eſt. Inde ab illo tempore hîc loci, Doctrinæ, quam ſibi com-
nec ſub initium A. cIↄIↄccIV. à Sereniſſimo Landgravio Haſſiaco Homburgenſi *Friderico*, conſiliis
ſâ Bremam commeans, optatam occaſionem invenit ſponſalia ineundi cum *Nobiliſſimâ omnibúſque ſexûs ſui de-*
c non *Nobiliſſ.* HELIÆ MEIERÆ, (quæ dein priore hoc marito fatis functo, altero connubio juncta eſt Viro
no) *Viri* verò *S. Vener.* atque *Celeb.* HIERONYMI GUILIELMI SNABELII, SS. Theol. D. & Prof. ad æd.
feliciter conſummavit, ſicque impetratâ à Sereniſſ. Principe honorificâ dimiſſione, hîc loci domicilium ſuum
cia ipſi A. cIↄIↄccXV. a. d. X April. morte erepta eſt. A. cIↄIↄccXXII. a. d. XXVII. Oct. ſecundis votis ſibi
RNOLDI AM ENDE, Comitis Palat. Cæſ. Med. Doct. & Phyſici hujus urbis, & TT. LUCIÆ A LINE filiam.
irgo *Anna*, tum 5. *Robertus Chriſtianus* & 6. altera *Anna* maturè deceſſerunt, totidem autem intermedii, puta
aſtiſſima Virgo *Charlotta Lucia*, & 4. *Johannes Philippus*, elegantiorum literarum Studioſus itidem induſtrius,
eum alienum ab omni faſtu, mirâ comitate morúmque honeſtate ſibi omnium facilè cum quibus verſabatur
erit, quanto candore cum aliis verſatus ſit, quàm miſericordem erga egenos, quàm officioſum erga omnes
valetudine, ſed quàm parùm illi fidere liceat, exemplum ejus docere poteſt. Cùm enim nupero Veneris die,
itò apoplexiâ tangebatur, ita ut omnem linguæ membrorúmque dextri lateris uſum penitùs amitteret, &
mentum neque medicamina deglutire poſſet, vires omnes ita abſorberentur, ut a. d. XXX. Junii inter 6. & 7.
ii oſſa ſepulchro in ſpe beatæ reſurrectionis. I Lector & ſine morâ mori diſce, ne te mors improviſò oppri-